

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2865/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja AUTO KANTOCI d.o.o., Zagreb, Samoborska cesta 118 b, OIB: 61995520253, kojeg zastupa punomoćnik Aleksandar Aleksovski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Juršetić & Aleksovski d.o.o., Zagreb, Lovinčićeva ulica 3, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Perić, odvjetnik u Grgić & partneri odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 27. travnja 2026. u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja i punomoćnika tužitelja, s danom objave 28. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 isplatiti tužitelju AUTO KANTOCI d.o.o., Zagreb, Samoborska cesta 118b, OIB: 61995520253 iznos od 81,90 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. svibnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 151,54 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 93,75 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. travnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila 4. svibnja 2024. nastala šteta na vozilu marke HYUNDAI 120 1.2 GSI, reg. oznake ZG 7464 HL u vlasništvu oštećenika OTP Leasing d.o.o., a koju štetu je

prouzročio vozač vozila osiguranog kod tuženika policom od automobilske odgovornosti broj 8105465108. Navodi da se oštećenik obratio tuženiku odštetnim zahtjevom od 18. rujna 2024., na koji je tuženik odgovorio Obrazloženom ponudom broj: 2405 1051 4703 od 8. listopada 2024. i to na način da je odštetni zahtjev ocijenio kao pravno osnovan te na temelju istog oštećeniku isplatio nesporan iznos naknade štete u iznosu od 332,01 EUR. Pojašnjava da je u Obrazloženoj ponudi izrijekom navedeno da je odštetni zahtjev ocijenjen osnovanim temeljem potvrde nadležne policijske postaje.

1.1. Tužitelj dalje navodi da je oštećenik kao ustupitelj prenio na Moranu Makovac iz Zaprešića, Maršala Tita 3, OIB: 80235124081, kao primatelja, novčano potraživanje koje je imao prema tuženiku kao dužniku, a koje je predmet ovog postupka budući da je gospođa Makovac u trenutku prometne nesreće bila korisnica leasinga za predmetno vozilo pa je oštećenik na nju prenio svoje potraživanje prema tuženiku kako bi ona mogla naplatiti štetu koja je nastala na vozilu koje je koristila, imajući u vidu da je upravo gospođa Makovac prethodno podmirivala štetu koja je nastala u predmetnom štetnom događaju, odnosno da je šteta *de facto* njoj nastala. Potom je Morana Makovac prenijela na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku koje je predmet ovog postupka Ugovorom o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 8. listopada 2024., o čemu je tuženik obaviješten zajedničkom notifikacijom tužitelja i oštećenika od istog dana.

1.2. Tužitelj pojašnjava da je on oštećeniku pružio uslugu mehaničarskih i autolimarskih radova radi saniranja štete na vozilu koja je nastala kao posljedica predmetnog štetnog događaja i za te je usluge oštećeniku izdao račun broj 1468/01/02 u iznosu od 517,39 EUR. Navodi da tuženik predniku tužitelja nije nadoknadio iznos cjelokupne štete, s obzirom na to da je za saniranje predmetne štete izdan račun u iznosu od 517,39 EUR, a tuženik je priznao i isplatio iznos štete od 332,01 EUR, pritom umanjivši predmetni račun zbog satnice rada tužitelja i za iznos PDV-a. Tužitelj u ovom sporu potražuje razliku nastalu zbog nepriznavanja satnice rada tužitelja od strane tuženika u iznosu od 81,90 EUR. Naime, nakon štetnog događaja prednik tužitelja je vozilo dao na popravak tužitelju čija je primarna djelatnost popravak vozila, a koje vozilo je tužitelj popravio i za isto izdao račun u skladu sa svojim Cjenikom koji je određen sukladno pozitivnim propisima te je javno dostupan i objavljen na internetskim stranicama i u poslovnim prostorima tužitelja. Prednik tužitelja imao je pravo slobodno odabrati gdje će popraviti vozilo i na temelju računa koji mu je izdan potraživati isplatu naknade štete od osiguranja (tuženika). Tužitelj se poziva na Mišljenje Agencije za tržišno natjecanje od 20. veljače 2020. i na relevantnu sudsku praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju. Navodi da je, prema činjeničnim navodima tužbe, u predmetnoj prometnoj nezgodi oštećeno vozilo u vlasništvu leasing kuće koja nije ustupila svoje potraživanje tužitelju. Naime, oštećenik je samo dao suglasnost da se šteta isplati korisnici vozila, što ne daje pravo korisnici na ustup jer korisnica nema pravo prema tuženiku. Osim toga, ističe da se korisnica vozila suglasila sa ponudom tuženika pa s tim u vezi ističe prigovor nagođene stvari. Pored navedenog, tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da je u konkretnom slučaju ukazao oštećeniku na mogućnost popravka vozila na istom području i iste vrste i kvalitete servisa kod više ovlaštenih i neovlaštenih

servisa, međutim unatoč tome odabrana je opcija popravka po skupljoj cijeni. Dodaje da je obveza tuženika vratiti vozilo u stanje prije oštećenja, prema realnoj prosječnoj cijeni popravka, uz uvažavanje razumnog odstupanja. Zaključno tuženik osporava i zatraženi tijek kamata koji nije prenesen cesijom.

3. Sud je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid i pročitao je dostavljene isprave te je saslušao zastupnika po zakonu tužitelja Marija Kantocija (list 109.-110. spisa). Odbijeni su, kao nesvrshodni, dokazni prijedlozi stranaka za provođenje prometnog vještačenja, kao i prijedlog tužitelja za saslušanjem svjedoka Morene Makovac. Tako je sud odlučio jer je ocijenio da se odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti i bez izvođenja navedenih dokaza, dok bi se njihovim izvođenjem postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio isti.

4. Provedene je dokaze sud ocijenio svaki zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka USRH, 84/08, 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka USRH i 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje: ZPP).

5. Na temelju ocjene provedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka, sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Naime, predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 81,90 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. svibnja 2025. do isplate.

7. Između stranaka su sporni aktivna i pasivna legitimacija te osnov i visina tužbenog zahtjeva. Sporno je postojanje doprinosa oštećenika visini nastale štete budući da je odabrao opciju popravka vozila u servisu različitom od onog na kojeg ga je uputio tuženik. Sporan je i zatraženi tijek kamata.

8. Neosnovan je istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Naime, iz Izjave od 13. studenog 2025. (list 7. spisa) proizlazi da je vlasnik oštećenog vozila OTP Leasing d.o.o. ustupio primatelju leasinga Morani Makovac prava po štetnom događaju od 4. svibnja 2024. koji se vodi kod tuženika pod brojem štete 2405 051 4703, uključujući pravo na potraživanje naknade štete. Vlasnik vozila OTP Leasing d.o.o. (oštećenik) je dopisom od 24. rujna 2024. (list 8. spisa) upućenim tuženiku izrazio suglasnost za isplatu odštete Morani Makovac. Iz Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 8. listopada 2024. (list 9.-11. spisa) proizlazi da je Morana Makovac ustupila tužitelju svoje potraživanje koje ima prema tuženiku na temelju računa broj 1468/01/02 u iznosu od 81,90 EUR. Tuženik nije osporio tužiteljeve tvrdnje da je o ustupanju tražbine obaviješten notifikacijom od 8. listopada 2024. (list 12.-13. spisa). Iz svega navedenog proizlazi da je oštećenik pravo na potraživanje naknade štete od tuženika kao osiguratelja štetnika ustupio korisniku leasinga Morani Makovac, dok je ona to svoje pravo ustupila tužitelju.

9. Odredbom čl. 80. st. 1. ZOO određeno je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi

prenošenju na drugoga, a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl. (čl. 81. st. 1. ZOO). Sukladno čl. 82. ZOO za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Nadalje, prema odredbi čl. 88. st. 1. ZOO kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Prema st. 2. ovog članka, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu. U oba slučaja primatelj je dužan predati ustupitelju sve što je primio preko iznosa svoje tražbine prema ustupitelju. U slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju (čl. 88. st. 3. i 4. ZOO).

10. Obzirom na sadržaj navedenog pravnog posla, a imajuću u vidu prethodno citirane zakonske odredbe o ustupu potraživanja, nedvojbeno je da je tužitelj aktivno legitimiran potraživati isplatu utuženog iznosa.

11. S obzirom na sadržaj spisu priležeće dokumentacije, prema kojoj je oštećenik tuženiku prijavio štetu iz štetnog događaja od 4. svibnja 2024., povodom koje prijave je tuženik 18. rujna 2024. pregledao vozilo i napravio izvid štete (list 20. spisa) te oštećeniku Morani Makovac 8. listopada 2024. dostavio Obrazloženu ponudu (list 17. spisa) i nakon toga isplatio nesporni iznos naknade štete u iznosu od 332,01 EUR izravno izvođaču radova temeljem suglasnosti Morane Makovac (list 17. spisa), stav je ovog suda da je time tuženik konkludentno priznao kako pasivnu legitimaciju, tako i odgovornost svog osiguranika za štetu. Stoga sud osporavanje pasivne legitimacije koje tuženik ističe u odgovoru na tužbu i tijekom postupka, smatra paušalnim i usmjerenim isključivo na odugovlačenje postupka.

12. Iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik povodom prometne nezgode koja se dogodila 4. svibnja 2024. pregledao oštećeno vozilo 18. rujna 2024. te sačinio izvid štete u kojem su specificirani dijelovi za popravak i radno vrijeme popravka (limar – 3,00 sata, lakirer – 3,30 sati) kao i potrošni materijal lakirera.

13. Račun koji je tužitelj izdao korisniku vozila (Morani Makovac) 5. listopada 2024., s dospijećem plaćanja 7. listopada 2024. (list 21. spisa) odnosi se na autolimarski rad (3,00 sata), autolakirerski rad (3,30 sati), svaki po cijeni od 37,00 EUR po satu uvećano za PDV, na zamjenski dio te na potrošni materijal.

14. Zastupnik po zakonu tužitelja Marijo Kantoci u svom je iskazu naveo da je račun od 5. listopada 2024. osobno izdao u ime tužitelja Morani Makovec na ime troškova popravka vozila, konkretno zamjenskih dijelova i autolakirerskih i autolimarskih radova. Što se tiče cijene radnog sata pojasnio je da je ona u računu obračunata prema važećem cjeniku tužitelja iz 2024. u visini od 37,00 EUR plus PDV za takvu vrstu radova na osobnim vozilima. Ujedno je naveo, a vezano za račune na koje se tuženik poziva u ovom sporu, da se račun koji je tužitelj izdao društvu Sokol d.o.o., a u kojem je cijena radnog sata obračunata u iznosu od 28,00 EUR plus PDV, radi o računu koji je izdan na temelju ugovornog odnosa tužitelja i tog društva, a kojim

ugovorom su ugovaratelji dogovorili uvjete suradnje, među kojima i takvu cijenu radnog sata. Što se tiče računa od 15. siječnja 2024. pojasnio je da se radi o računu za popravak vozila na kojem je nastala znatna šteta te popravak iste ne bi bio ekonomski opravdan jer bi troškovi popravka premašili vrijednost vozila pa je tužitelj sa tuženikom dogovorio, a kako bi tužitelj izašao u susret svom klijentu, da se popravak izvrši na način da tužitelj da određeni popust na cijenu radnog sata i da na takav način ukupni troškovi popravka vozila ne prijeđu limit osiguranja. Naveo je da je tuženik sa navedenim upoznat jer je to sve bilo u dogovoru sa tuženikom, međutim on unatoč tome u svim sudskim postupcima ovaj račun dostavlja kao dokaz svojim tvrdnjama.

14.1. Sud je iskazu zastupnika po zakonu tužitelja u cijelosti povjerovao jer je isti iskazivao iskreno, uvjerljivo te životno i poslovno logično, a njegov iskaz nije u proturječju sam sa sobom niti sa drugim provedenim dokazima.

15. Iako je tužitelj uz tužbu priložio Cjenik koji se primjenjuje od 1. siječnja 2025. (list 23. spisa), a ne Cjenik iz 2024. na osnovu kojeg je izdan sporni račun, sud je tužiteljevu službenu cijenu radnog sata limarskih i lakirerskih radova na osobnim vozilima u 2024. utvrdio temeljem iskaza zastupnika po zakonu tužitelja u visini od 37,00 EUR uvećano za PDV. Navedena je cijena obračunata u računu koji je predmet ovog spora, jednak kao i u računu tužitelja od 5. siječnja 2024. (list 100.-101. spisa), a zastupnik po zakonu tužitelja je u svom iskazu pojasnio rabat koji je u tužitelj odnosu na taj konkretan račun obračunao. Jednako je tako tužitelj pojasnio iz kojeg je razloga (ugovorni odnos tužitelja sa korisnikom usluga Sokol d.o.o.) u računu od 5. kolovoza 2024. cijena sata obračunata u iznosu od 28,00 EUR. Time je sud ocijenio neosnovanima tuženikove navode da tužitelj ne postupa po svojoj satnici, nego da cijene određuje od slučaja do slučaja. Štoviše, tuženik je u svom izvidu štete iz rujna 2024. (list 20. spisa) priznao cijenu radnog sata limara i lakirera od 20,00 EUR/h, dok u odgovoru na prigovor na obrazloženu ponudu priznao cijenu radnog sata limara i lakirera od 24,00 EUR/h bez PDV-a (obje se isprave odnose na ovaj štetni događaj) pa stoga proizlazi da upravo tuženik paušalno određuje cijene radnog sata koje će priznati oštećeniku, a isto ničim ne obrazlaže.

16. Oštećenik je ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje klijentima, pri čemu može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo, pa okolnost što možda postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija, ne predstavlja doprinos oštećenika šteti. Dakle, odabirom tužiteljeve radionice za popravak vozila, oštećenik nije doprinio nastanku štete u smislu čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. – dalje: ZOO) budući da je oštećenik slobodan u odabiru radionice (ovlaštenog ili neovlaštenog auto servisa) u kojoj će popraviti oštećenja na svom vozilu.

16.1. Poduzetnici, pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo u najjeftinijem servisu. Tužitelj je naplatio onu cijenu popravka koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente, dok je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu u mjestu boravišta oštećenika.

16.2. Da društva za osiguranje nisu ovlaštena određivati po kojoj će cijeni radnog sata treće osobe obavljati posao u radionici, kao i da oštećena osoba, odnosno osiguranik može slobodno izabrati gdje će popraviti svoje vozilo i na temelju računa popravka vozila koje mu je izdala izabrana radionica u kojoj je izvršen popravak zahtijevati naknadu štete odnosno naknadu iz osiguranja, mišljenje je i Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 24.-27. spisa).

17. Obzirom da je sud ocijenio da je tužitelj osnovano obračunao onu cijenu koju redovito naplaćuje svim klijentima pod jednakim uvjetima, izuzev onima s kojima ima ugovoru poslovnu suradnju i istima nudi niže cijene i rabate, sud je ocijenio, a osobito uvažavajući vrijednost predmeta spora i troškove koji bi bili izazvani provođenjem vještačenja, koji bi višestruko premašili vrijednost predmeta spora, da nije niti svrsishodno niti ekonomično provoditi po tuženiku predloženo prometno vještačenje.

18. Kako je tužitelj oštećeniku obračunao onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu svim svojim klijentima pod jednakim uvjetima, tuženik je, kao osiguratelj, dužan isplatiti cijenu radnog sata obračunatu po cjeniku (satnici) tužitelja. Slijedom navedenog, sud je ocijenio da je u cijelosti osnovan zahtjev tužitelja (kao primatelja) za isplatu iznosa od 81,90 EUR koji je tuženik dužan isplatiti u skladu s odredbama čl. 1045. i čl. 1046. ZOO.

19. Odštetni je zahtjev podnesen 18. rujna 2024. što je izrijekom navedeno u obrazloženoj ponudi od 8. listopada 2024. pa je stoga zatezne kamate na iznos naknade štete tužitelj ovlašten potraživati od podnošenja zahtjeva (čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14., 155/23.). Međutim, kako tužitelj kamate potražuje tek od 26. svibnja 2025., sud je odlučio u granicama postavljenog zahtjeva (čl. 2. st. 1. ZPP).

18.1. Pritom je stopa zatezne kamate koja se primjenjuje na ostale odnose određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO jer se u konkretnom slučaju radi o sporu koji je proizašao iz izvanugovornog odnosa naknade štete, a ne iz trgovačkog ugovora.

19. Budući da je tužitelj u sporu uspio u cijelosti, tuženik mu je dužan nadoknaditi troškove postupka (čl. 154. st. 5. ZPP).

20. Tužitelju su priznati troškovi jednokratne nagrade u iznosu od 100,00 EUR prema Tbr. 7. toč. 8. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 – dalje: Tarife), što uvećano za PDV i za troškove sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 13,27 EUR prema Tbr. 1. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) i sudske pristojbe za presudu u iznosu od 13,27 EUR prema Tbr. 2. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ukupno iznosi 151,54 EUR.

21. Nisu mu priznati postupka preko tog iznosa do zatraženog iznosa od 245,29 EUR (za iznos od 93,75 EUR) budući da je u tom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka previsoko postavljen kada se ima u vidu vrijednost predmeta spora i doseg Tbr. 7. toč. 8. Tarife.

22. Odluka o zakonskim zateznim kamatama tekućim na troškove postupka temelji se na odredbama čl. 151. st. 3. ZPP i čl. 29. st. 2. ZOO.

23. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 28. travnja 2026.

SUDAC
Maja Hilje

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-30887-3ba55**

Kontrolni broj: **0c84c-40078-e1d87**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.